

Podnikatelstvem ve smyslu zákona o ručení dráhy za úrazy příhodou v dopravě jest provozovatel, nikoli vlastník nebo koncesionář dráhy.

Rv. 141/20.

K uzavření nákladní smlouvy nevyhledává se sice, aby předmět přepravy byl odevzdán dráze současně s nákladním listem, jest však nezbytno, aby byl v její moci, když se jí odevzdává nákladní list.

Rv. 402/20.

Pouze odesílatele zboží jest vyrozuměti o zamýšleném prodeji. Zaplatil-li příjemce za odesílatele dráze výdaje, může žádati náhradu od odesílatele jen tehdy, bylo-li mu právo dle § 1422. všeob. obč. zák. drahou postoupeno.

R. 1154/20.

Železnice neručí za ztrátu zavazadel, jež cestující — vzdáliv se z vozu — svěřil opatrování spolucestujících. Železniční zaměstnanci nejsou povinni pátratí po zavazadlech, jichž ztrátu nezavinili.

Rv. I 422/20.

K bezpečnostním opatřením, která jim správními úřady nařízena nebyla, jsou železnice povinny jen tehdy, nestačí-li bezpečnostní opatření nařízená a provedená v určitém případě ani tenkrát, když osoby, jež škodu utrpěly, vynaložily se své strany veškeru pozornost, uloženou jim v § 1297. obč. zák.

Rv. II 94/19.

Dráha dle § 5. ž. d. ř. odpovídá za své lidi, avšak jen pokud jednají v mezích železničním dopravním řádem jim příkázaných.

Bc. IV 142/20.

Osvojení si věcí, zapomenutých v železničním voze cestujícími, není podvodem (zatajením nálezu), nýbrž krádeží.

Kr. I 33/19.

Neuzná-li dráha obsahu nákladního listu, třeba jest odesílateli dokázati, že obsah nákladního listu pravdě odpovídá. — Z okolností, že dráha zboží nepřepočítala a nevážila, nemůže býti činěn závěr, že tím uznala správnost váhy, v nákladním listě odesílatelem udané.

Rv. I 126/20.

Pro výpočet dovozného jest směrodatným a rozhodným obsah nákladního listu.

Rv. I 156/20.

Z advokátskej komory.

Advokátska komora v Turčianskom Sv. Martine upozorňuje všetkých svojích členov, že generálne finančné riaditeľstvo v Bratislave upravilo všetky finančné úrady vybavenia advokátom kontrasignovaných podaní doručovať stranám, jestliže advokát nepredložil vo veci plnej moci.

Disciplinárny rozsudok doručený bol advokátovi v N. Zámkoch len v slovenskej reči. — Menovaný podal prosbu, aby mu tento rozsudok doručený bol v jeho materinskej reči maďarskej — Táto žiadosť bola zamietnutá s odôvodnením podľa § 3. jazykového zákona.

Ministerstvo spravodlnosti výnosom č. 36.229/1924 nevyhovelo dohliadacej sťažnosti. — Osvojilo si stanovisko advokátskej komory z týchto dôvodov:

»Pre advokátske komory jako verejné korporácie platí § 3. jazykového zákona. — Podľa neho musia za podmienok v § 2. jazykového zákona udaných prijímať a vybavovať podania v jazyku menšiny zostavené. — Avšak zákon nehovorí, že toto vybavenie má sa stať v jazyku menšiny, vlastne v jazyku podania. — Preto advokátska komora takto postupujúč neporušila zákonného predpisu.«

Z ministerstva spravodlnosti.

Revíse občanského zákona. Nákladem ministerstva spravodlnosti vyšlo právé druhé vydání elaborátu vypracovaného subkomitétem pro revísi občanského zákona (referent prof. Dr. Krčmář), jenž obsahuje: Návrh všeobecné části občanského zákona s novou podrobnou úpravou předpisů mezinárodního práva soukromého, návrh všeobecné části práva obligačního a ze zvláštní části návrh hlav o darování, smlouvě schovací, půjčce, zá-půjčce a zmocnění. Knihu tuto o 282. stranách lze objednat v prezidiální kanceláři ministerstva spravodlnosti za cenu 30 Kč.

Tamtéž lze objednat i elaboráty subkomitétů ostatních a to elaborát zbývající části práva obligačního a náhrady škody (referent prof. Dr. Weisz) za 16 Kč, elaborát práva rodinného (referent prof. Dr. Kafka) za 12 Kč a elaborát práva dědického (referent prof. Dr. Svoboda) za 8 Kč.

Elaborát subkomitétu pro právo věcné (ref. prof. Dr. Stieber) jest rozebrán a bude nové vydání uspořádáno, jestliže se sejde dostatečný počet předběžných přihlášek.

Literatura.

Obecné sriadenie platné na Slovensku. Na základe uh. zákona XXII. z roku 1886 doplneného zákonmi československými a príslušnou judikaturou.

Príručku zostavil Dr. Otto Rosenauer, ministerský tajomník z ministerstva s plnou mocou pre správu Slovenska.

II. vydání, str. 485., 1924. Cena 50 Kč. Nákladom vlastným.

V naší republice platí čtvero všeobecné zřízení obecní (pro Čechy, Moravu, Slezsko, Slovensko s Podkarpatskou Rusí) a nad to zvláštní zřízení obecní, vydaná pro jednotlivá města statutární v zemích historických.

Všeobecná zřízení obecní v zemích historických jsou takměř shodná. opírajíce se o říšský zákon obecní z r. 1862. Větší rozdíly jsou mezi městy statutárními. Rovněž zřízení obecní na Slovensku se dosti liší od typů v zemích historických.

Snahy o jednotnou úpravu obecního zřízení v celé republice neměly dosud úspěchu a byly upravovány spíše jen jednotlivé části obecních zřízení, zejména volební řád do obcí a finanční právo obecní, slučování obcí a pod.

Není divu, že takovéto částečné úpravy bylo mnohdy nesnadno zapnouti do systému platných obecních zřízení a že vzcházely tu při výkladu značné pochybnosti.

To zejména platí o slovenském zřízení obecním v čas převratu platném (zák. čl. XXII : 86).

Byla proto velmi živá potřeba po vydání obecního zřízení na Slovensku, tak jak nyní platí po všech změnách a doplňcích provedených